

[Steen Folke]

NATO, om oprustningen, om professionaliseringen, om militariseringen af dansk industri, om depoterne og om undergravningen af den officielle danske atompolitik. Med regeringens udspil om en såkaldt nulløsning til godt 8 mia kr. er det også lykkedes at lukke munden på socialdemokratiets venstrefløj, og et venstresocialdemokratisk dagblad som Information er hoppet på den galej og har kørt en omfattende PR-kampagne for socialdemokratiets udspil.

Ja, selv SF har bidraget til forplumringen ved at overveje at være med til at lempe nulløsningen igennem, f. eks. ved at lade være med at stemme imod et militærbudget på godt 8 mia kr. Debatten i SF er dog udmundet i et kompromis, som i realiteten indebærer en afvisning af nulløsningen. Man opstiller nemlig nogle betingelser omkring depotudbygningen, som man udmærket godt ved at socialdemokratiet under ingen omstændigheder vil gå ind på. Men kompromiset indebærer, at hr. Gert Petersen fortsat kan foregive, at SF måske vil være med til at lempe nulløsningen igennem. Forplumringen kan altså fortsætte en rum tid endnu.

Jeg vover den ikke særlig dristige spådom, at det til slut alligevel ender med et forlig mellem socialdemokratiet og de sædvanlige forsvarsforligspartier. Al snak om et eventuelt valg på den sag kan roligt afvises som spil for galleriet. Der er jo ingen principiel uenighed mellem socialdemokratiet og de borgerlige om militæret, og socialdemokraterne kunne ikke drømme om at sætte denne grundlæggende enighed over styr. Men de er presset af partiets egen medlems- og vælgerbasis, som ikke bryder sig om de stigende militæruddgifter i en tid med sociale nedskæringer. Derfor skal nulløsningen fastholdes så længe, at man kan forklare folk, at det var for overhovedet at nå et såkaldt ansvarligt kompromis, at man til sidst måtte bøje noget af for de borgerlige krav.

Langt vigtigere end diskussionen, om det danske militær i det kommende år skal koste 8,1 mia kr. eller måske 8,2 mia kr. eller 8,3 mia kr., er det at få debatteret de omlægninger af militæret, der er ved at blive gennemført. Specielt forekommer depot- og forstærkningsplanerne og den dermed sammenhængende atompolitik mig at være et centralt punkt. Mens der i Danmark bevidstløst diskuteres procenter, raser der i Norge en om-

fattende debat om depotplanerne, altså planerne om oplagring af materiel til amerikanske tropper, planer, der er parallelle med dem, det danske militær arbejder med. Denne debat er ved at splitte det norske arbejderparti, så man forstår for så vidt godt, at danske socialdemokrater foretrækker at diskutere procenter.

På min foranledning besøgte forsvarsudvalget for en måned siden et af de eksisterende NATO-depoter i Jylland og fik ved den lejlighed en redegørelse for depotudbygningen. Jeg ved ikke, om de oplysninger, vi fik, af militæret bliver betragtet som hemmelige eller klassificerede eller fortrolige, men jeg har i hvert fald valgt at videregive dem, og jeg vil gerne gøre det her fra folketingets talerstol. De er hidtil kun tilgået en meget begrænset del af offentligheden, og jeg mener, at hele den danske befolkning har krav på at vide, hvad det drejer sig om. Der er efter min mening alt for meget tys-tys om militæret.

Jeg har forstået, at man i forsvarskommandoen ikke kan begribe, at et folketingsmedlem vil offentliggøre oplysninger om, hvad man betegner som bombemål. Det vil jeg meget gerne forklare. Jeg er helt enig i, at NATO-depoterne må betragtes som oplagte bombemål. Netop derfor mener jeg, at befolkningen har krav på at vide, at de findes, og hvor de ligger. Russerne ved naturligvis alt om den sag. Der er jo tale om anlægsarbejde af ganske betydeligt omfang. Dengang de blev anlagt midt i 1960'erne, var der også en vis debat om sagen, men det er ligesom gået lidt i glemmebogen.

De NATO-depoter, der allerede eksisterer, ligger i Klosterhede plantage mellem Holstebro og Lemvig, i Dejbjerg plantage syd for Ringkøbing og ved hovedvej 12 lige syd for Varde. Hertil kommer oliedepoter på flyvestationerne Karup og Vandel.

Det var depotet ved Varde, forsvarsudvalget inspicerede. Det indeholder ligesom de øvrige våben, ammunition, medicin, materiel og brændstoflagre. Hele indholdet i det depot, vi besøgte, var af tysk oprindelse, tyske uniformer, tyske geværer og granater, kanoner til tyske kampvogne, alt leveret til depoterne fra Vesttyskland og beregnet til at blive taget i brug af tysk militær i påkommende tilfælde. Det er også Vesttyskland, der beta-